

LØVSTAKKSIDENE

Menighetsblad for Løvstakksiden menighet
DEN NORSKE KIRKE nr. 1/2020

Farvel Arnulf

*Velkommen Hildegunn,
Vigdis og Åsta*

*Hva-skjer-
oversikt til og
med august*

Løvtakksiden menighet

Solheim kirke, Hordagaten 28
St. Markus kirke, Lien 45

Kontor i Hordagaten 28, 5055 Bergen

Sikreste treffetid onsdager
og fredager 10-14

Prestene treffes etter avtale

Telefon 55 30 81 30/38

Nettside: www.kirken.no/lovstakksiden

E-post: lovstakksiden.menighet.bergen@kirken.no

Bestilling av dåp, vielser og gravferd på Kirketorget, telefon 55 59 32 10 og kirketorget.bergen@kirken.no

Ansatte

Sokneprest

HILDEGUNN KATARINA ISAKSEN

Vikarierende seniorprest

GUNNAR ERSTAD

Diakonimedarbeider

VIGDIS LINDBERG JULIUSSEN

Kantor

MARIKO TAKEI MYKSVOLL

Menighetspedagog/ frivillighetskoordinator

HEIDI HUSEVÅG

Vikarierende administrasjonsleder/ frivillighetskoordinator

(til våren 2020) JESSICA KERR

Administrasjonsleder/frivillighetskoordinator (fra våren 2020)

ÅSTA ÅRØEN

Vikarierende kirketjener

KAREN BØDTKER

Leder for menighetsrådet

Anne Karin Rudjord Unneland

Menighetsbladet

Utgitt av Løvtakksiden menighet ved menighetsrådet

Redaktør for dette nummeret Atle Moe

Ta gjerne kontakt med kirkekontoret med forslag til stoff til neste nummer, som er planlagt å komme i månedsskiftet august/september

Bladet er trykket av Bodoni AS

Layout ved Thomas Mikkelsen/
Bodoni AS og Atle Moe

Distribuert av Posten Norge AS

Forsidebildet viser sokneprest Arnulf Sandvik foran alteret i St. Markus kirke under hans avskjedgudstjeneste 9. februar. Fotograf er Hans Jørgen Hjemdal.

Kirke i koronaens tid

Da vi begynte å lage dette bladet, var verden, inkludert Løvtakksiden menighet, normal. Ja, hva som er normalt, er ulikt fra menneske til menneske. For noen er det godt, og for noen dårlig. Men gjerne er det, i det minste, forutsigelig.

Dvs. dette gjelder jo oss, majoriteten av oss som bor i Norge. Andre mennesker, andre steder i verden – fattige, flyktninger, folk som lever i frykt til og med for sine egne myndigheter – de er jo vant med elendighet og fare. Men nå er det vår helse, vår frihet, vår levemåte – og for mange: vårt levebrød som er utsatt.

Koronavirussmitten har forandret alt. Plutselig måtte vi leve på en måte ingen av oss har gjort før. Plutselig kom det regler og påbud – alt til vårt eget beste og vel verd å følge – som snur opp/ ned og bak/frem på det vi ellers tenker på som bra og riktig: Det ble et uttrykk for omsorg å holde seg borte fra andre mennesker, å holde avstand, å holde seg for seg selv.

Idet siste frist går ut for å gjøre noe med dette bladet, vet vi ikke hvor lenge unntakssituasjonen vil vare. For å holde oss til det kirkelige: Hvor lenge skal gudstjenester være avlyst, dåp og konfirmasjoner utsatt, gravferder redusert til det aller enkleste, hyggelige og oppbyggelige samvær av mange slag innstilt?

Hvis vi er heldige, tar det kort tid før smittesituasjonen er under kontroll, og få mennesker blir alvorlig syke og dør av smitten. Hvis vi er mindre heldige, tar det lang tid, og mange blir syke og mange dør. Situasjonen er alvorlig og krevende for både samfunn og enkeltmennesker.

Kanskje blir det ingenting av det som vi i dette bladet forteller om skal skje i menigheten vår i månedene fremover. Men St. Markus kirke og Solheim kirke står sentralt i strøket og minner om at Løvtakksiden menighet består. Når denne krisen er over, skal vi igjen tilbake til normaliteten. I mellomtiden vil vi prøve å finne andre måter å være kirke og menighet på. Nå utfordres kreativiteten. Dette er en ny utfordring, og vi kommer sikkert til å famle. Og når alt er over, kommer vi sikkert til å se at vi kunne gjort mye bedre.

Men også nå er vi menighet, også nå er vi et fellesskap i tro, i håp, i bønn, i oppmuntring, og i takknemlighet til alle dem som under vanskelige forhold gjør sin jobb for å holde viktige samfunnsfunksjoner i drift.

Atle Moe

Seniorprest/prostiprest i
Bergensprostiene

For tiden vikarierende sokneprest i
Løvtakksiden menighet

Lenker til fine nettsteder:

www.kirken.no/lovstakksiden
www.kirken.no/bergen
www.kirken.no/bjorgvin
www.kirken.no
www.bibel.no
www.kirkens-sos.no
www.nettkirken.no

Den nye kapellane, Anne Line Kroken Holme, har permisjon det neste året, og begynner i Løvtakksiden i april 2021. Hun kommer fra sjømannspreststilling i New York, og var før det prest i St. Jakob kirke her i Bergen, den kirken som uoffisielt kalles «Ungdommens katedral». Fra begge steder kommer hun med erfaringer og kunnskap som nok blir til glede og nytte også i Løvtakksiden.

Salme 23

i Det gamle testamentet

Herren er min hyrde,
jeg mangler ikke noe.
Han lar meg ligge i grønne enger,
han leder meg til vann der jeg finner hvile.
Han gir meg nytt liv.

Han fører meg på rettferdighets stier
for sitt navns skyld.
Om jeg enn skulle vandre i dødsskyggens dal,
frykter jeg ikke noe ondt.
For du er med meg.
Din kjepp og din stav, de trøster meg.

Du dekker bord for meg
like foran mine fiender.
Du salver mitt hode med olje.
Mitt beger renner over.

Bare godhet og miskunn
skal følge meg alle mine dager,
og jeg skal bo i Herrens hus
gjennom alle tider.

EN SALME AV DAVID

TRENGER DU NOEN Å SNAKKE MED?

Ring eller skriv. Vi er her. Alltid. kirkens-sos.no

SOS
22 40 00 40

SOS
CHAT

SOS
MELDING

KIRKENS
SOS

Ta kontakt!

Prest, diakoniarbeider og den øvrige staben i Løvtakksiden menighet er tilgjengelig for samtale på telefon og gjennom andre medier, også under koronakrisen. Ja, særlig når en er isolert fra andre mennesker og det alminnelige livet, vil vi være tilgjengelige.

Etttersom vi denne våren har noen utskiftninger i staben, er det hensiktsmessig å kontakte kontoret på telefon 55 30 81 38 eller lovstakksiden.menighet.bergen@kirken.no, for å bli satt i forbindelse med en av oss. Mer informasjon finnes på nettsiden www.kirken.no/lovstakksiden.

Påskeglede

Dersom en skulle finne på å rangere kristne høytider – en skal vel ikke gjøre det – så kommer påsken på topp som den aller viktigste. Det som skjedde da Jesus døde og stod opp igjen i Jerusalem for innpå to tusen år siden, endret verdenshistorien en gang for alle.

Av Atle Moe

Men hva skjedde, dag for dag, og hvordan forsto folk flest som levde på den tiden, det som hendte?

Det er nemlig slik at troende jøder skjønnte hvorfor Jesus ble dømt, hvorfor han måtte dø, og hva den nattverden som Jesus selv innstiftet på skjærtorsdagen, handlet om.

For oss starter høytiden palmesøndagen. Da minnes vi at Jesus red inn i Jerusalem og ble hyllet av en stor folkemengde. Jesu hjemland var okkupert av datidens supermakt, Romerriket, og mange drømte om en frigjører, en frigjøringshelt. De knyttet dette også til troen på Gud.

Siden den jødiske helligdagen, sabbaten, går fra solnedgang fredag til solnedgang lørdag, var palmesøndagen altså bare en vanlig hverdag – den første dagen i uken. Det er ikke spesielt viktig, men det var nå slik det var.

Fra begeistring til misnøye

Frem til siste del av uken skjedde det noe, for den begeistringen som rådet for Jesus på søndagen, ble endret til misnøye og likegyldighet, og det i så stor grad at mange var glade for at han ble dømt og henrettet.

Jødene feiret den gangen, som nå, påsken til minne om at Moses ledet dem ut av slaveriet i Egypt. Det så de på da, som nå, som en Guds velgjerning.

Derfor spiste de, slik de var pålagt, påskemåltidet ved innledningen til høytiden på fredagskvelden. Måltidet bestod av lam, sammen med brød og vin.

Samtidig ofret prestene i Tempelet i Jerusalem, slik de var pålagt, et lytefritt lam til soning for folkets synder det siste året. Litt av blodet skvettet de på de mennene som stod nærmest. Det var en symbolsk handling: Kjøtt og blod ble ofret for folkets synder.

Nytolking av påskemåltidet

Jesus og disiplene hans spiste denne påsken det tradisjonelle påskemåltidet et døgn tidligere, altså om torsdagskvelden. Det var her Jesus forutsa at Judas skulle forråde ham og Peter fornekte ham.

Det var også her Jesus innstiftet det vi i den kristne kirken på jorden kaller nattverden, eller nattverdsmåltidet. Navnet har det fått fordi det var et kveldsmåltid.

Det Jesus gjorde, var at han satte seg selv inn i stedet for lammet i Tempelet. Han kalte seg selv Guds lam, og sa at brødet var hans kropp, lammets kropp, som ble ofret. Likeledes var det med vinen. Vinen skulle være hans blod, lammets blod, som ble ofret for alle som trodde på ham.

Der og da, før Jesus døde på korset ett døgn senere, gav det Jesus sa, ingen mening. Men da han i løpet av de neste timene ble dømt til døden og henrettet – og det på samme tid som den jødiske påskefeiringen begynte – da ga det mening.

To ulike dommer

Jesus ble forresten dømt for to ulike forbrytelser:

Av den jødiske domstolen ble han dømt for å spotte Gud, for blasfemi, for at han gjorde seg selv lik Gud ved å si at han var Guds sønn. For ærlig troende jøder var det brudd på det første av de ti budene Gud hadde gitt Moses i ørkenen, nemlig at en ikke skal ha andre guder enn Den eneste, Himmelen og jordens skaper.

Men romerne, okkupasjonsmakten, dyrket selv så mange guder at de ikke brydde seg om en jødisk predikant brøt det første budet. Så derfor ble han for den romerske domstolen, det vil si for landshøvdingen Pontius Pilatus, anklaget for å hevde å være jødernes konge, og det var noe helt annet.

Nå ser vi i bibelhistorien at Pilatus ikke var sikker på at beskyldningen var rett. Men han var en svak leder (det blir bekreftet også senere i den verdslige, romerske historien), så han ga etter for presset. Slik ble Jesus henrettet på korset, en med hensikt forferdelig henrettelsesmetode som romerne benyttet for politiske forbrytere, ikke for vanlige kriminelle.

Det nye offeret

Og da Jesus ble henrettet, ofret, på korset som en dobbelt religiøs og politisk forbryter, i samme stund som lammet ble ofret i Tempelet og spist i hjemmene, ja, da ble det også forståelig det som han hadde sagt ved den første nattverden et døgn tidligere, og at han på en ny måte ble ofret for syndene til dem som trodde på ham.

Dette skjedde altså fredagen, som dermed var den første dagen. Lørdagen var den jødiske helligdagen, sabbaten. Det var den andre dagen – og da skjedde det ingen ting.

Søndagen, den tredje dagen når en teller slik, var den første hverdagen i den nye uken. Det var da kvinnene og de andre Jesus-tilhengerne dro til graven og fant den tom. Der møtte de en engel som sa at Jesus var oppstått fra de døde – at det han selv hadde sagt skulle skje, nå hadde hendt.

Vant over døden

Og dét er det den kristne påskefeiringen handler om:

Jesus døde for menneskenes skyld, og fordi han faktisk var Guds sønn, fordi han faktisk var Gud selv på jorden, så vant han også over døden og sto opp igjen.

Nattverdsmåltidet feirer vi fordi Jesus sa vi skulle gjøre det: Den gamle ofringen ble en gang for alle avløst

av Jesu død – og like viktig: av Jesu oppstandelse.

Som en ser, så var symbolikken i dette forståelig for dem som opplevde det. Men så var det altså slik at noen trodde på det, mens andre ikke trodde.

Og slik har det vært siden.

I den verdensvide kristne kirken på jorden tror vi det. Og det er denne storhendelsen, den største som har skjedd i verdenshistorien, vi skal minnes og feire dag for dag i gudstjenestene i påsken.

De neste høytidene

De neste av vårens store høytider er Kristi himmelfartsdag og pinse. Kristi himmelfartsdag er alltid på en torsdag, og er til minne om at Jesus dro tilbake til sitt opphav, altså til det vi kaller Himmelen. Det skjedde 39 dager etter påske, og i mellomtiden hadde Jesus åpenbart seg og vært sammen med både disiplene sine, andre tilhengere og mange andre mennesker.

Etter at de Jesus-troende var overlatt til seg selv, rådet fortvilelse og forvirring. Men på pinsedagen, 50 dager etter Jesu oppstandelse, kom Den hellige ånd til dem, i skikkelse av ildtunger på hodene deres. Den hellige ånd er i henhold til kristen tro den tredje personen i guddommen, ved siden av Gud far og Jesus sønn. Med Åndens komme fikk de første kristne stort mot, og det fremsto blant dem kompetente folk som fikk ting til å skje. Mange tusen kom til tro og ble døpt. Den første pinsedagen regnes derfor som grunnleggingsdagen for den kristne Kirken i verden.

Å se med hjertet, å skape fellesskap

Av Vigdis Juliussen

Hvordan kan jeg gjøre verden til et litt bedre sted? Det er selvsagt mange muligheter. I Løvtakksiden menighet ønsker vi å se hverandre. Ikke bare se med øynene våre, men å se med hjertet. For å ha et godt liv og være et godt samfunn for hverandre, mener jeg at det å se hverandre med hjertet, er en forutsetning.

Det våres i bakkene, og mange av oss kjenner på en lettelse over mer sol og liv utendørs. Da er vi gjerne mer mottakelige for å yte litt ekstra. Jeg vil med dette utfordre deg til å se noen med hjertet. Gjerne vær frimodig og ta kontakt med noen utenfor dine nærmeste. Den raskeste måten å forandre verden på, er gjennom delt godhet.

«Oppmuntringsplan for Løvtakksiden»

Dosering: Så ofte som mulig.

Virkning: Garantert virksom, både umiddelbart og langsiktig

Bivirkninger: Oppmuntringer er medisin uten bivirkninger

April: Hvem kan du overraske med glede og gode tanker gjennom telefonen?

Mai: Hvem kan du invitere på kirkekaffe eller søndagstur?

Juni: Ta en sjanse og gjør mot et annet menneske det du så lenge har tenkt du skulle gjort.

Juli: Hvem kan du glede litt ekstra og dermed gjøre sommeren en opplevelse rikere for begge?

August: Hvem kan du overraske med en invitasjon på kaffe eller kveldsmat?

Styrke og svakhet

Fellesskap er bra greier. Der kan vi få bidra med våre styrker og ressurser når vi har mulighet til det, eller vi kan få trøst og oppmuntring når vi trenger det. Løvtakksiden menighet skal være et godt sted og et godt fellesskap. Til det trenger vi deg. Vi trenger deg som kan lage mat, bære stoler, lede barnesang, gå på besøk til eldre, bidra med transport eller noe helt annet.

En menighet er som en kropp. Skal den fungere, må vi anerkjenne at de ulike delene er viktige for helheten. I 1.Korinterbrev 12 kan vi lese at alle delene av kroppen er viktige fordi de har en helt egen oppgave:

«Om foten skulle si: Fordi jeg ikke er hånd, hører jeg ikke med til kroppen! - så hører den like fullt med til kroppen. Om øret skulle si: Fordi jeg ikke er øye, hører jeg ikke med til kroppen! - så hører det like fullt med. Dersom hele kroppen var øye, hvor ble det da av hørselen? Hvis hele var hørsel, hvor ble det da av luktesansen?»

I tillegg til at det er godt å være til nytte, kan jeg love at du får nye bekjentskaper, gode samtaler og mange kopper med kaffe. Du er her ved hjertelig velkommen til å bidra, uansett om det er smått eller stort! Huk tak i en ansatt eller gi en lyd til menighetskontoret, så finner vi en passende tjeneste til deg.

Arnulf Sandvik tok formelt avskjed som sokneprest i Løvstakksiden menighet på såmannssøndagen i februar. Her er han, i St. Markus kirke, etter gudstjenesten sammen med påtroppende sokneprest Hildegunn Katarina Isaksen. (Foto: Hans Jørgen Hjemdal)

Farvel med avholdt sokneprest

– **Møter med mennesker, enkeltmøter, sier Arnulf Sandvik om det aller fineste han opplevde i årene som prest i Løvstakksiden. Først, fra 2003, var han kapellan, og deretter sokneprest. På såmannssøndagen, 9. februar i år, tok prest og menighet(er) avskjed med hverandre.**

Av Atle Moe

For på denne gudstjenesten var alle de fire menighetene som bruker de to kirkene våre, sammen i St. Markus: Løvstakksiden menighet, Bergen internasjonale menighet, Bergen Chinese Christian Fellowship og den afrikanske Håp og Nådes Fjell Minister.

Økumenikken, altså det kristne fellesskapet på tvers av konfesjoner og nasjonaliteter, er noe annet han fremhever som særpreget ved kirkelivet her. Selv er Arnulf født og oppvokst på Taiwan. Der bodde han nesten sammenhengende til han var 16 år og begynte på gymnas i Norge. Og der var han i fire år som ny prest, etter utdanningen på Menighetsfakultetet i Oslo.

Han snakker altså mandarin, og kjenner seg på noen måter mer hjemme i kinesisk enn i norsk kultur. Det gjelder for eksempel humor. Og når jevnaldrende (han er 55) mimrer om norsk barne-tv og slikt, da er han litt på utsiden. Så mens det å vokse opp i og mellom to kulturer gir utfordringer, gir det også kompetanse, inkludert av det enkle slaget.

– *I møte med mennesker med annet morsmål er det et poeng å snakke langsomt, og bruke enkle ord, tipser han.*

Altså: møter med enkeltmennesker, de viktige; små fellesskapene, det diakonale, det felleskristne samarbeidet, er stikkord når Arnulf snakker om Løvstakksiden menighet.

Alle er viktige

– *Her er alle viktige, alle blir regnet med. Vi har aldri brydd oss om «store arrangementer» og «stjerner», sier han, men tenker likevel på 75-årsjubileet for St. Markus i 2014 og bispevisitasen for noen år siden, som fine hendinger i menigheten.*

Han karakteriserer Løvstakksiden som et spennende område, annerledes, flerkulturelt og med sine utfordringer. Og nettopp derfor er det diakonale så viktig. De siste årene har Vegetarmiddagen blitt en suksess:

– *I mine år i menigheten har vi prøvd mye forskjellig. Målet er å dra folk og å skape fellesskap. I Løvstakksiden er det mange*

små grupper, husfelleskap, bibelgrupper, og det er bra.

Han forteller at i flere år var de noen som hver søndag, etter gudstjenesten og kirkekaffen – og kirkekaffen er en viktig samling! – gikk på tur i strøket. Etterpå spiste de middag sammen på restaurant – kinesisk, naturligvis.

Godord

I avskjedsgudstjenesten og på kirkekaffen etterpå, var altså fire menigheter med. Alle har hatt et godt og til dels nært forhold til Arnulf, og godordene om og til ham var mange.

Den kinesiske menigheten sprang ut av det som først var en liten bibelgruppe, før de ble flere og ble en menighet. Med Arnulfs bakgrunn har det vært et spesielt forhold mellom ham og dem, og på kirkekaffen i menighetssalen i St. Markus var da også en del av Arnulf personlige tale på mandarin.

Det er liksom god latin at prester skal flytte på seg i løpet av sine yrkesår, og gjøre tjeneste flere steder: Da kan enhver oppleve å være et friskt pust, til glede for både seg selv og menighetene.

Nå er Arnulf prostiprest i Hardanger og Voss prosti. Dvs. at han avlaster alle de faste menighetsprestene ved behov,

Med sine mange år som barn og voksen på Taiwan, har Arnulf Sandvik hatt et spesielt forhold til den kinesiske menigheten i Bergen. Her er mange sammen etter avskjedsgudstjenesten. (Foto: Hans Jørgen Hjemdal)

og vikarierer der det er nødvendig. For tiden er han dermed fungerende sokneprest i Ullensvang, med base på Lofthus. Rett etter at han dro fra Bergen, var han mye i Samnanger og i Kvam/Øystese.

Han bor på hytten i Bordalen på Voss, så det blir mye kjøring i et stort prosti. Moren bor på Vossevangen, og Arnulf synes det er rett å kunne være der for

henne i hennes alderdom. Det er noe kinesisk også ved dét: Tradisjonen er at voksne barn, og særlig eldste sønn – slik han er – tar seg av gamle foreldre.

Han er takknemlig for tiden i Løvstakksiden.

-Det var gode og spennende år, sier Arnulf.

Nytt piano i menighetssalen i Solheim

Det er kommet nytt piano i menighetssalen i Solheim

kirke! Det gamle hadde gjort sin gjerning, og for pianoers del vil det si at lyden ikke var som den en gang var. Penger fra den nå nedlagte Foreningen Kirkepyrd, sammen med en bevilgning fra menighetsrådet, gjorde det mulig å kjøpe et nytt instrument.

Menighetens kantor Mariko Takei Myksvoll valgte det ut, og i butikken fikk hun prøve og velge blant flere eksemplarer av samme modell. Ifølge Mariko er pianoet «lett å spille» (det forutsetter sannsynligvis at en faktisk kan spille piano), og det har en fin klang som passer i menighetssalen, selv om salen i seg selv ikke har noen særlig god lyd. Merket er Yamaha, og prisen er rundt 60.000 kroner.

Her kommer folkene fra Johnsen Transport med det nye pianoet til Solheim kirke. Kantoren smiler lykkelig.

Vogelseminaret: Orgelundervisning for voksne

Voksne som har lyst til å lære å spille orgel, har nå muligheten. Mariko Takei, kantoren i Løvstakksiden menighet, har tatt initiativ til et tilbud for dem som ønsker å videreutvikle sitt talent, gjerne på piano, til å få utfolde seg på «Instrumentenes dronning».

Ideen er i ferd med å realiseres, etter at flere i litt voksen alder har ytret ønske om å spille orgel, og kanskje vikariere i kirkene rundt omkring. Og det er bra, for behovet for flere organister og vikarorganister i Bergen og i hele landet er stort.

For barn og ungdom har det allerede i 14 år vært et tilbud, i «Orgelklubben Ferdinand». Klubben har navn etter tyskeren Friedrich Wilhelm Ferdinand Vogel, som i 1852 ble organist i Nykirken, og som etablerte den første organistutdanningen i Norge. Voksentilbudet har også navn etter ham: «Vogelseminaret». Seminaret er for personer over 18 år som kanskje har vært i orgelklubben tidligere, eller andre som har et eller annet musikkfaglig grunnlag. Tilbudet satser på sporadisk undervisning og tre seminarhelger i året, der utøverne får

praksis ved å delta på gudstjenester og konserter.

Jazzmusiker

En ivrig deltaker er jazzpianisten Kristian Wedberg, som bor i Løvstakksiden menighet. Han har lenge jobbet heltid som frilansmusiker i Bergen:

– Av de musikalske sjangrene er det jazzen som ligger mitt hjerte nærmest, som jeg får mulighet til å utøve blant annet med gruppen Wedberg trio. Men jeg spiller også i flere ulike besetninger, der repertoaret spenner fra musikal og operette til viser og pop/rock. Jeg har også akademisk bakgrunn, og har jobbet blant annet på Griegakademiets senter for musikkterapi.

Kirkeorgel hadde han aldri spilt før han sist høst satte seg ned med Mariko:

– Samarbeidet med Mariko i internasjonale gudstjenester i St. Markus kirke ble for meg en inngang til kirkemusikken. Samtidig var det flere av mine musikkkolleger som tipset meg om at det er et stort behov for organister til å dekke behovet for musikk i begravelser, vielser og gudstjenester. Etterhvert innså jeg at orgelspill kunne være en spennende mulighet for meg som musiker. Vogelseminaret gir en utmerket musikkfaglig, kollegial og sosial ramme for læringen.

Ser frem til øving

-Hvordan opplever du å spille og øve i kirken?

– Jeg ser frem til hver gang jeg skal øve. Løvstakksiden menighet har vært veldig generøs og gitt meg mulighet til å øve når det er ledig i Solheim eller St. Markus, og jeg benytter meg ofte av det. Det er et privilegium å få undervisning av en så dyktig og erfaren organist som Mariko. Orgel er et utrolig rikt instrument rent klanglig, og i begynnelsen syntes jeg det var litt intimiderende å spille i kirken fordi lyden oppleves så «stor», og til de grader fyller rommet. Men dette blir litt lettere for hver gang. Jeg opplever det å lære å spille orgel som svært krevende, men også veldig disiplinerende og givende.

Politiker og kirkeadministrator

Som administrasjonsleder og frivillighetskoordinator får Åsta Årøen en nøkkelposisjon i det som skjer i menigheten. Hun skal styre kontor og økonomi, passe på ansatte og frivillige, og være den som har ansvar for å realisere det menighetsrådet bestemmer.

Hun kommer fra tilsvarende stilling i Årstad menighet, men har i mange år tidligere jobbet her som frivillighetskoordinator. Av utdanning er hun jurist, og for mange er hun nok kjent som bystyremedlem for Venstre.

Åsta bor nesten innenfor menighetens grenser, dvs. hun bor noen meter inn i Laksevåg menighet.

– Jeg synes det er veldig fint å være i en menighet som har en tydelig identitet i lokalmiljøet, sier hun, og håper å bidra med å være talsperson for menigheten, spesielt lokalt:

– Det er jo veldig fint i Bergen, ikke sant, at hver kirke har en lokal historikk. Jeg tror veldig på lokal kirke i lokalmiljøet. Det er litt sånn som med skoler og nærbutikk.

Åsta gleder seg til å jobbe for vekst i menigheten og ser muligheter i å samarbeide med andre som jobber mot et felles mål. At de nå blir mange nye ansatte i staben synes hun er spennende – i et område fullt av energi, med mange muligheter til å få ut et budskap.

Tekst og foto: Jessica Kerr

Eks-budeie ny sokneprest

Tredje påskedag begynner Hildegunn Katarina Isaksen som sokneprest i Løvtakksiden menighet. Hun kommer fra Domkirken menighet og Mariakirken, og før det var hun den første dialogpresten og leder for Kirkelig dialogsenter i Bergen.

Hun har også vært lektor og undervist i skolen, og arbeidet i Kirkens Bymisjon. Ja, i sin ungdom hadde hun flere somre jobb som budeie! At hun søkte jobben i Løvtakksiden henger sammen med 75-årsjubileet i St. Markus kirke i 2014. Arnulf Sandvik inviterte henne da til å være med å lage gjestebud i kirken for Ny-Krohnborg skole, noe Hildegunn opplevde som fantastisk. Fra da av har hun hatt et godt øye til Løvtakksiden, og da stillingsutlysningen kom med «diakonal» som viktig stikkord, var hun ikke i tvil om hva hun gjerne ville.

– **Wow, Løvtakksiden menighet!** Her er det noe nært mitt hjerte, sier hun.

Hildegunn har i hele sin prestetjeneste vært involvert i økumenisk arbeid, og har stor glede av å jobbe på tvers av konfesjoner og med forskjellige grupper. Derfor ser hun også frem til å jobbe sammen med de andre menighetene som bruker Solheim og St. Markus, dvs. Bergen internasjonale menighet og den afrikanske og den kinesiske menigheten.

Som dialogprest og daglig leder bygget hun og andre opp Kirkelig dialogsenter

her i byen. Det skapte vennskap og respekt for og mellom ulike trossamfunn, som buddhister og muslimer, og andre kristne trossamfunn. Nå har Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn i Bergen gått fra en liten samling til å være en høringsinstans i Bergen kommune mht. livssynsbetjening på bl.a. Haukeland, Haraldsplass og i fengselet. Hildegunn har også sammen med en imam vært rundt på asylmottak og orientert beboerne der om samforståelsen mellom Kirken i Norge og islamske moskeer.

– *Det viktigste var jo at han kom i imamhatten og jeg i rundsnippen, og så reagerte folk liksom med «Oi, de er venner».*

Hildegunn er gift, og er mor og mormor. Ettersom boplikten for prester er opphevet, blir hun boende i sitt nåværende hjem. Datter, svigersønn og barnebarn bor imidlertid i Løvtakksiden menighet.

Tekst og foto: Jessica Kerr

Vigdis gjør

Vigdis Lindberg Juliussen var på plass som diakonimedarbeider i januar, og er allerede godt inne i Løvtakksiden menighet. Diakoni er å gjøre gode gjerninger, og kalles også «Kirkens kroppsspråk». Altså: Noen prater, og noen gjør.

Vigdis har en bachelorgrad i sosialt arbeid med fokus på interkulturelle og internasjonale forhold fra NTNU i Trondheim, men fordi hun ikke er vigslet diakon, kalles hun i kirkelig sammenheng «diakonimedarbeider». Det har å gjøre med hvordan kirkelig tjeneste er organisert, og har liten betydning i det daglige arbeidet.

Før hun begynte å studere, var hun ett år med Fredskorpset på Sri Lanka, og som nyutdannet arbeidet hun i NAV, bl.a. med flyktninger. Etter hvert kjente hun kallet til å gjøre en større forskjell, og søkte stillingen i Løvtakksiden. Det mest tiltrekkende her var at det allerede var godt besøkte diakonale tilbud, som vegetarmiddagen. I en bydel med mange forskjellige slags mennesker, gir det gode muligheter til å få gjort mye variert.

Det er viktig for Vigdis at folk kan ha det hyggelig på tvers av ulike skillelinjer, og å skape gode møteplasser. Hun liker å jobbe i team med frivillige, og vil på sikt bidra til å prøve å øke deltaker-tall og kvalitet med å få de rette folkene på rett plass.

Opprinnelig er hun fra Leknes i Lofoten, men gift som hun er med en bergenser, har hun havnet her i by'n, hvor hun bor på Sletten. Hun har alltid tilhørt Den norske kirke, bl.a. som speider i KFUK-KFUM.

Tekst og foto: Jessica Kerr

Pengegaver til menigheten?

Løvtakksiden menighet ønsker å være tilgjengelig for alle i bydelen. Både vegetarmiddag, kirkekaffe, trosopplæring og onsdagstreff er viktige aktiviteter i kirkene, men for å drifte dette, trengs det både frivillige som stiller opp, og penger.

En måte å hjelpe på, er å gi økonomisk støtte. Bli gjerne med å bidra ved å gi en gave som kan være til velsignelse for både enkeltpersoner og driften av menigheten. Enkeltgaver eller gaver fra tid til annen, kan gis på kontonummer 5083.05.65067 eller Vipps 537837, med

opplysning om en ønsker at pengene skal gå til et spesielt formål.

Menigheten er også svært, svært takknemlig for faste gaver, slik at en vet hvilke inntekter en kan regne med. Hvis du vil gå inn i en fast givertjeneste

– med mulighet for skattefradrag – ta gjerne kontakt med menighetskontoret i Solheim kirke. Sjekk gjerne også nettsiden www.kirken.no/lovstakksiden. Der vil vi så snart som mulig legge ut mer informasjon om hvordan en kan bli fast giver.

Konfirmasjon våren 2021

Er du ungdom, døpt og medlem i Den norske Kirke, eller er bare nysgjerrig på Gud, Jesus, kristendom og konfirmasjon? Som hvert år siden 1736, skal det også våren 2021 være konfirmasjon i kirker over hele landet – selvsagt også i Løvtakksiden menighet!

Konfirmasjon i kirken handler om å utforske kristen tro og livets store spørsmål, og du er velkommen til konfirmasjonsundervisning i kirken uansett om du tror, tviler eller bare er av en eller annen grunn har lyst. Bli med på en spennende reise frem til den høytidelige konfirmasjonsdagen! Vårt konfirmantopplegg er et samarbeid mellom Bønes, Løvtakksiden og Storetveit menigheter.

Påmeldingen skjer på nettet www.kirken.no/lovstakksiden i løpet av våren og sommeren. Ta veldig gjerne kontakt med kirkekontoret om du har spørsmål.

Vegetarmiddagen

Hver mandag ettermiddag mellom klokken 16 og 18 (unntatt i skoleferiene) kan du spise god, billig, sunn og sosial middag i Solheim kirke. Da står en varm, rikholdig, variert, eksotisk, mettende og svært velsmakende vegetarbuffet klar – gjerne med kaffe, kaker, dessert eller frukt etterpå – og du kan spise så mye du vil for 30 kroner (35 om du bruker Vipps).

Og midt i det hele, klokken 17, er det vanligvis et kvarters sangstund for barn, ved menighetspedagog Heidi Husevåg, oppe i kirkerommet.

Men selvsagt: Så lenge koronasmittefaren varer, er arrangementet innstilt.

Løpende informasjon om det som skjer

Løvtakksiden menighet vil, så godt som mulig, oppdatere nettsiden www.kirken.no/lovstakksiden om det som skjer og ikke skjer i menigheten i tiden fremover. Alle kunngjorte gudstjenester og arrangementer skjer med forbehold om at koronakrisen er over, og at ansatte og frivillige medarbeidere har kapasitet til å gjøre det som er nødvendig for å få alt sammen til.

Hvis du vil ha informasjon fra menigheten på tekstmelding og ikke allerede står på våre SMS-lister, ta kontakt med kirkekontoret.

Årsmøte og årsmelding

Årsmøtet i Løvtakksiden skal etter planen holdes etter gudstjenesten i St. Markus kirke søndag 24. mai. Årsmeldingen blir lagt ut 1-2 uker før i våpenhusene i St. Markus og Solheim kirker, og kan også hentes på menighetskontoret i ukedagene. Når meldingen er godkjent av årsmøtet, blir den lagt ut på nettsidene.

Onsdagstreff

Vårens onsdagstreff, dersom normal virksomhet i menighet og samfunn da er kommet i gang igjen, er 1. april kl. 12 i Solheim, 29. april kl. 12 i St. Markus, 13. mai kl. 12 i Solheim og 27. mai kl. 12 i St. Markus, med blåtur som avslutning av sesongen 3. juni.

Deretter blir det uansett pause for onsdagstreffene frem til etter skolens sommerferie.

Dersom du ikke allerede står på listen over de som får tekstmeldinger på mobiltelefon om onsdagstreffene, kontakt Jessica Kerr eller Vigdis Juliusen på SMS eller e-post, og sett deg på listen.

Forbehold

Alle fremtidige arrangementer er omtalt og annonsert med forbehold om at myndighetene bestemmer at normallivet i samfunn og kirke kan gjenopptas. Løvtakksiden menighet vil følge de råd og påbud som kommer, og ikke samle mennesker i sammenhenger hvor noen kan bli unødig utsatt for smitte.

Følg med på nettsiden www.kirken.no/lovstakksiden for oppdatert informasjon, eller meld deg til kontoret for å komme med på liste for SMS og andre informasjonskanaler.

Påskekonserter i St. Markus kirke

LØRDAG 4. APRIL KL. 12.00

«WERE YOU THERE»

Verker av bl.a. L. Sowerby, C. Tournemire og J. S. Bach.

Orgel: Asbjørn Myksvoll, Mariko Takei.

Floyte/sang: Anders Baste Revheim.

FREDAG 10. APRIL KL. 15.00

«The 94th Psalm» – In Memory of the Dead

Pensée des morts fra «Harmonies poétiques et religieuses» F. Liszt.

Piano: Mai Goto,

«Salme 94» J. Reubke. Orgel: Mariko Takei.

Fri inngang / kollekt

Arr.: Løvtakksiden menighet

Hvis noen ikke har fått bladet, eller vil ha flere eksemplarer, er det utlagt i kirkene og på menighetskontoret. Bladet ligger også på menighetens nettside.

Der blir aktuell informasjon fra og om Løvtakksiden menighet hyppig oppdatert.

Åpen kirke kl. 12:00-15:00

♪ Musikk (fra kl. 13:00) ♪

v/ en organist

St. Markus kirke

Onsdag

22. apr.

6. & 27. mai

3. juni

Musikk, bønn, stillhet, lyttening...

Trenger du noen å snakke med?
Medarbeideren vår er tilgjengelig
for samtale, bønn og samvær.

Arr. Løvtakksiden menighet

Solheimstuen

«Solheimstuen», som foreningen «Gode Nabolag» holder åpen i underetasjen i Solheim kirke torsdager mellom kl. 12 og 14/15, kan komme i gang igjen mot slutten av april, dersom koronasmittefare da er avblåst. Foreningens leder, Per Rune Hollup, oppfordrer brukerne til å holde telefonkontakt og ta vare på hverandre også mens arrangementet er innstilt. Hva som skal skje med «Solheimstuen» er i en diskusjonsfase, og informasjon om det vil komme etter hvert.

To kirker, fire menigheter

Løvtakksiden menighet med sine to kirker, St. Markus og Solheim, er vertskap for tre andre menigheter:

- Bergen International Church
<http://www.bergenchurch.no/>
- Den kinesiske Bergen Chinese Christian Fellowship
<https://scccbergen.com/>

– og den afrikanske menigheten Håp og Nådes Fjell Minister

Det betyr at det stor sett hver søndag er masse aktivitet i kirkene. Flere ganger i året er det også fellesgudstjenester. Da får alle en forsmak på det fargerike kristne, økumeniske fellesskapet i Himmelen!

Solheim kirke – Hordagaten 28

St. Markus kirke – Lien 45

Gudstjenester i Løvstakksiden menighet

Med forbehold om at gudstjenestelivet er kommet i gang igjen etter koronakrisen

5. april kl. 11, palmesøndag,
Solheim, *Johannes 12,12-24*

9. april kl.11, skjærtorsdag,
St. Markus, *Matteus 26,17-30*

10. april kl. 11, langfredag,
Solheim, *Markus 14,26-15,37*
(Konsert i St. Markus kirke kl. 15)

12. april kl. 11, 1. påskedag, **Solheim**,
Lukas 24,1-9

19. april kl. 11, 2. søndag i påsketiden,
St. Markus, *Johannes 21,1-14*

26. april kl. 11, 3. søndag i påsketiden, **Solheim**, *Johannes 10,11-18*,
innsettelse av ny sokneprest
H.K. Isaksen

3. mai kl. 11, 4. søndag i påsketiden,
St. Markus,
NB! Konfirmasjon er utsatt til høsten

10. mai kl. 11, 5. søndag i påsketiden,
Solheim, *Johannes 15,1-8*

17. mai, ikke gudstjeneste i
Løvstakksiden

21. mai kl. 11, Kristi himmelfartsdag,
**kaie i Solheimsviken i samarbeid
med Årstad og Fridalen menig-
heter**, *Markus 16,19-20*

24. mai kl. 11, søndag før pinse,
St. Markus, *Johannes 15,26-27*

31. mai kl. 11, 1. pinsedag,
Solheim, *Johannes 20,19-23*
(Evt. internasjonal/økumenisk
gudstjeneste)

1. juni kl. 12, 2. pinsedag,
KristkirkeTomten på Bergenhus,
kristen fellesgudstjeneste/økume-
nisk gudstjeneste

7. juni kl. 11, treenighetssøndag,
Solheim, *Matteus 28,16-20*

14. juni kl. 11, 2. søndag i treenighets-
tiden, **St. Markus**, *Matteus 3,11-12*

21. juni kl. 11, 3. søndag i treenighets-
tiden, **St. Markus**, *Lukas 14,15-24*

28. juni kl. 11, 4. søndag i treenig-
hetstiden, **Solheim**, *1 Kor 9,24-27*

5. juli kl. 11, 5. søndag i treenighets-
tiden, **St. Markus**, *Matteus 7,15-20*

12. juli kl. 11, aposteldagen,
Solheim, *Lukas 5,1-11*

19. juli kl. 11, 7. søndag i treenighets-
tiden, **St. Markus**, *Lukas 15,1-10*

26. juli kl. 11, 8. søndag i treenighets-
tiden, **Solheim**, *Matteus 6,19-24*

2. august kl. 11, 9. søndag i treenig-
hetstiden, **St. Markus**, *Rom 8,31-39*

9. august kl. 11, 10. søndag i treenig-
hetstiden, **Solheim**, *Lukas 5,27-32*

16. august kl. 11, 11. søndag i
treenighetstiden, **St. Markus**,
Matteus 23,37-39

23. august kl. 11, 12. søndag i treenig-
het, **Solheim**, *Matteus 6,24-34*

30. august kl. 11, 13. søndag i treenig-
hetstiden, **Løvstakken Amfi**, kristen
fellesgudstjeneste/økumenisk guds-
tjeneste i anledning Løvstakkdagene